



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 639/2025-9

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], proti postupu Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cpr/2/2023 takto

### **r o z h o d o l :**

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

### **O d ô v o d n e n i e :**

#### **I.**

#### **Ústavná sťažnosť a argumentácia sťažovateľa**

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 20. októbra 2025 bez právneho zástupcu domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 27Cpr/2/2023. Sťažovateľ zároveň žiada o ustanovenie obhajcu ústavným súdom a z tohto dôvodu pripojil k svojej ústavnej sťažnosti aj vyplnené tlačivo o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch.

2. Z ústavnej sťažnosti a k nej pripojených príloh vyplýva, že sťažovateľ 31. júla 2023 podal na okresnom súde žalobu o určenie neplatnosti skončenia pracovného pomeru. Zatiaľ posledné pojednávanie sa uskutočnilo 15. októbra 2025, ďalší termín je nariadený na 21. január 2026. Sťažovateľ 17. apríla 2025 adresoval predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v napadnutom konaní, ktorý mu listom z 15. mája 2025 oznámil, že jeho sťažnosť nepovažuje za odôvodnenú, na čo podal žiadosť predsedovi príslušného krajského súdu o prešetrení vybavenia sťažnosti predsedom okresného súdu. Predsedníčka krajského súdu listom z 28. júla 2025 odobrila správnosť postupu predsedu okresného súdu.

3. Sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti poukázal na dĺžku napadnutého konania, ktorá ku dňu podania ústavnej sťažnosti predstavovala 2 roky a 2 mesiace a argumentoval, že okresný súd v napadnutom konaní nepostupuje dostatočne rýchlo a efektívne s poukazom na povahu veci, keďže ide o pracovnoprávny spor, ktorý má vplyv na živobytie sťažovateľa (žalobcu v napadnutom konaní). Okrem neefektívneho postupu pri nariadovaní termínov pojednávania vyčítal sťažovateľ okresnému súdu aj to, že nevykonal všetky dôkazy, ktoré súdu navrhol ako žalobca.

4. V napadnutom konaní podľa sťažovateľa dochádza k prietahom a okresný súd nepostupuje podľa kritérií Európskeho súdu pre ľudské práva. Ak by okresný súd postupoval bez prietahov a včas zabezpečil všetky navrhované dôkazy, mohol pritom vec podľa sťažovateľa objasniť a rozhodnúť do jedného roka.

## II.

### **Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti**

5. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľa je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy) napadnutým postupom okresného súdu.

6. Pri predbežnom prerokovaní návrhu na začatie konania ústavný súd zisťuje, či dôvody uvedené v § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie.

7. Keďže sťažovateľ nie je zastúpený advokátom (§ 34 ods. 1 a § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde), ústavný súd pred tým, ako sa začal zaoberať podstatou ústavnej sťažnosti, skúmal, do akej miery nedostatok právneho zastúpenia bráni jej kvázimeritórnemu prejednávaniu. Z ústavnej sťažnosti jednoznačne vyplýva, že jej podstatou je porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Uplatnením materiálneho prístupu k ochrane ústavnosti, a tým aj k ochrane práv a slobôd fyzickej osoby, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou jeho rozhodovacej činnosti (k tomu pozri aj II. ÚS 51/2017, II. ÚS 782/2014), ústavný súd, vychádzajúc z obsahu ústavnej sťažnosti, pristúpil k jej predbežnému posúdeniu (m. m. I. ÚS 193/2024), pretože bol schopný posúdiť opodstatnenosť sťažovateľových námietok a následne aj vyhodnotiť, či je potrebné ustanoviť mu právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

### **III.1. K napadnutému postupu okresného súdu:**

8. Ústavný súd vo svojej judikatúre súvisiacej s namietaným porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov opakovane konštatuje, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie tohto základného práva (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 61/03, III. ÚS 372/09). Ústavný súd poukazuje na právny názor vyslovený vo svojej doterajšej judikatúre, podľa ktorého ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov (napr. I. ÚS 42/01, III. ÚS 59/05). Na kratšie obdobia nečinnosti ústavný súd spravidla prihliada vtedy, keď sa vyskytli opakovane a zároveň významným spôsobom ovplyvnili dĺžku súdneho konania (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 39/00, I. ÚS 57/01). V prípade, keď ústavný súd pri predbežnom prerokovaní zistí, že namietaný postup všeobecného súdu sa nevyznačuje takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné

prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavnú sťažnosť spravidla odmieta ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 221/05, III. ÚS 126/2010, I. ÚS 96/2011).

9. Z ústavnej sťažnosti sťažovateľa je zrejmé, že od podania jeho žaloby do podania tejto ústavnej sťažnosti uplynuli dva roky a dva mesiace. S ohľadom na predmet konania a jeho význam pre sťažovateľa ide už hraničnú hodnotu, ale ústavný súd musel prihliadnúť aj na príspevok sťažovateľa k dĺžke konania. V liste predsedu okresného súdu, ktorým reagoval na sťažovateľovu sťažnosť na prieťahy v konaní (a ktorý je prílohou ústavnej sťažnosti sťažovateľa, pozn.), je uvedená stručná chronológia napadnutého konania, ktorú sťažovateľ vo svojej ústavnej sťažnosti žiadnym spôsobom nespochybnil. Z tejto chronológie pritom vyplýva, že po podaní žaloby musel okresný súd vyzývať sťažovateľa na odstránenie väd podania, a preto mohol zaslať žalobu na vyjadrenie žalovanému až 26. októbra 2023. V priebehu konania okresný súd okrem iného aj vyrubil preddavok na vykonanie dôkazu, pripustil zmenu žaloby (28. januára 2025) a 9. mája 2025 sťažovateľ doručil súdu nový návrh na rozšírenie žalobného petitu. S ohľadom na tieto okolnosti ústavný súd konštatoval, že k dĺžke konania prispel aj sťažovateľ. Ústavný súd v nadväznosti na uvedené poukazuje aj na rozhodovacu prax a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v obdobných veciach, podľa ktorej v civilných veciach dĺžka súdneho konania na jednom stupni v trvaní dvoch až troch rokov v závislosti od povahy veci nie je v rozpore s právom na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom na celkovú dĺžku konania (2 roky a 2 mesiace, pozn.) a už opísaný príspevok sťažovateľa musel ústavný súd konštatovať, že prieťahy súdu v tomto prípade (aj napriek predmetu konania a jeho významu pre sťažovateľa) nemožno považovať v tomto štádiu za také významné, aby im bolo možné pripísať ústavnoprávnu relevanciu.

10. Po preskúmaní ústavnej sťažnosti a okolností danej veci teda ústavný súd v tomto prípade nemohol konštatovať na strane okresného súdu také nedostatky, na základe ktorých by po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie bolo možné vysloviť porušenie sťažovateľom označeného základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľa pri predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú (bod 1 výroku rozhodnutia).

11. Pre úplnosť ústavný súd dodáva, že ak by okresný súd v ďalšom priebehu napadnutého konania nepostupoval urýchlene a efektívne, toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej podľa § 55 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni sťažovateľovi, aby po splnení všetkých zákonných podmienok adresoval ústavnému súdu novú ústavnú sťažnosť.

### **III.2. K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu:**

12. Vzhľadom na absenciu právneho zastúpenia sťažovateľa a s tým súvisiacu žiadosť sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom pristúpil ústavný súd v rámci ústavného prieskumu k preskúmaniu toho, či ústavná sťažnosť sťažovateľa nie je oneskorená, zjavne neopodstatnená, resp. či ústavný súd má právomoc ju preskúmať, keďže jednou z podmienok, ktorých splnenie je nevyhnutným predpokladom na to, aby ústavný súd mohol ustanoviť právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, je to, že nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti.

13. Povedané inak, na to, aby ústavný súd mohol rozhodnúť o ustanovení právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, musí najprv zistiť, či sú kumulatívne splnené tri podmienky, resp. predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom: (i) žiadosť o ustanovenie právneho zástupcu, (ii) majetkové pomery odôvodňujúce takúto žiadosť, (iii) nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Pokiaľ ide o podmienku vyžadujúcu, aby nešlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, táto je splnená vtedy, ak okrem iného je daná právomoc ústavného súdu na jej prerokovanie a ústavná sťažnosť nie je oneskorená ani zjavne neopodstatnená.

14. Keďže ústavný súd odmieta ústavnú sťažnosť sťažovateľa z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti, je preto zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 631/2017, I. ÚS 252/2019).

15. Pretože v prípade ústavnej sťažnosti sťažovateľa išlo o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, jeho žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhoviel (bod 2 výroku rozhodnutia).

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 6. novembra 2025**

**Jana Baricová**  
**predsedníčka senátu**